

Människans största svårighet är att se skillnad på fiktion och verklighet. Att beskriva verkligheten är som att måla en tavla. Man kan inte börja uppe i det vänstra hörnet och sluta nere i det högra. Man målar lite här och där. Efterhand träder figuren fram ur tågan och får form och färg.

Man börjar inte ett bestämt ställe, utan ett villkorligt. Det är ingen följdriktig ordning och ändå fungerar den färdiga tavlan.

sub röd +	vit ∞	ob gul +
orange ++	abstr. blå -	indigo ∞
lila +-	svart O	grön +-

Av 1700- och 1800- talens vetenskapsteorier är det inte många som har överlevt 1900-talet. En av dem som har, är Goethes färglära offentliggjord 1810 som "Geschichte der Farbenlehre". Den är på många sätt påverkad av Newtons mätning av det vita ljuset och är bakgrunden för den vetenskapsteori, som vi kommer att sysselsätta oss med på de följande sidorna.

sub		ob
a	i	o
+	∞	+
	abstr.	
å	e	y
++	-	∞
æ	u	ø
+ -	O	+ -

Det var upptäckten av de latinska vokalernas strukturella överensstämmelse med färgspektrumet, som en gång på 1950-talet förde en dansk konstnär in på den tanke, att detta skulle kunna vara en grundstruktur. Jag träffade honom 1954, och vi blev snart eniga om att gå på upptäcktsfärd i det abstrakta universum. Vi vandrade ut i det okända på må få, han som alkemisten och jag som trollmannens lärling. Från början var vi eniga om att offentliggöra våra studier även om det skulle ske anonymt, men efterhand erkände vi att det behövdes en mer långsiktig initiering för att tränga in i stoffet. Efter många års samarbete, gled han mer och mer in i studiet av de döda språken. Här ebbade vårt samarbete långsamt ut. I många år väntade jag på att han skulle offentliggöra sina skrifter, men en dag var han död, och nu många år efter vågar jag trots många övervägningar lyfta en flik av den slöja, som tiden själv har lagt över de tankar, som vi gjorde oss den gång då vårt samarbete ännu inspirerade oss till provokonstens äventyr. "Vad är fiktion och vad är verklighet?"

Jag erkänner nu, när den gamla världen faller ihop som ett korthus, och en ny värld försöker finna egna ben att stå på, att det är en kortsiktig filosofi att beväpna sig med skepsis, endast därför att det man en gång har erkänt förekommer oförståeligt för andra. Om inte tankens pionjärer med stor aptit på det okända, och därför oförståeliga, hade kastat sig över att knäcka koderna till insikt och förståelse, hade tidigare tiders kulturer förblivit stängda böcker. Dessa sidor tillägnas de män och kvinnor som inte kan låta bli att undra, när de ser något de inte förstår.

sub orsak +	tillfälle ∞	ob verkan +
funktion ++	abstr. princip -	villkor ∞
möjlighet +-	plan 0	konsekvens +-

I färgspektrumet finns det 3 grundfärger. I alla pasigrafier finns det tre grunddimensioner. Således också i denna.

Den subjektiva orsaken, den objektiva verkan och det abstrakta princip. Vi säger också att orsak och verkan är de aktiva medan princip är den regressiva eller vikande optiskt "tomma" dimensionen.

I avsaknad av bättre ger vi orsak och verkan ett plus medan princip får ett minus. Att orsak och verkan tillsammans skapar funktion förstår de flesta rätt lätt. Vi ger den dimensionen två plus för att visa vad den består av.

Funktion och princip konvergerar mot plan, som är pasigrafins tyngdpunkt. Denna dimension ger vi ett noll. Funktion och princip divergerar mot tillfälle, som är oändligt, och därför får det tecken som svarar mot oändlighet.

Det är den dimension som vi kallar kraftfältet. Utifrån funktion har vi inte någon relevans till tillfälle, utan måste definiera ett förhållande som har tillfällets plats, men som är komplementärt till funktion.

Det är villkor, som också får ett oändlighetstecken. Orsak sublimeras i princip till möjlighet, som får ett plus och ett minus. Verkan sublimeras i princip till konsekvens, som också får ett plus och ett minus.

Pasigrafins vänstra sida kallar vi dess subjektiva sida, och den högra sida dess objektiva.

Ser vi nu på färgernas pasigrafi, så ser vi att röd och blå ger lila, medan gul och blå ger grön. Ser vi på vokalernas pasigrafi, ser vi att a och e ger ä och o och e ger ö.

Och ser vi på ovanstående pasigrafi, ser vi att orsak och princip ger möjlighet, medan verkan och princip ger konsekvens. Såsom röd och grön, gul och lila är komplement, således är också orsak och konsekvens, verkan och möjlighet komplement.

Vi vet ju att komplementärfärger är färger som står i motsättning till varandra, men samtidigt tillsammans utgör en helhet. Därför är orange och blå också komplement och likväl orange och indigo. Men om dessa två former av komplementaritet lär vi oss först att skilja senare. Den existerar alltså mellan funktion och villkor, som den existerar mellan funktion och princip. Vi kallar dem respektive den yttre och den inre komplementariteten.

Då plan är konvergensen av funktion och princip, följer att planens subjektiva sida är dess möjlighet, medan dess objektiva sida är dess konsekvens. Varken möjligheter eller konsekvenser är plan. Men tillsammans skapar de plan.

Vi ser på ordet villkor var det kommer ifrån i pasigrafin, för vi använder ordet villkorligt ungefär som vi skulle säga tillfälligt och inte på villkor. De latinska språken använder adverbiet conditionaliter, på villkor.

sub åskådlighet +	gåta ∞	ob precision +
definition ++	abstr. metod -	problemställning ∞
teori +-	lösning O	slutsats +-

Det som gäller för orsak, verkan och princip gäller naturligtvis också för denna nästa pasigrafi. Det gäller för alla pasigrafier, men några liknar varandra mer än andra. Geometri är subjektiv och åskådlig. Aritmetik är objektiv och precis. De två tillsammans ger oss definition. Definition konvergerar med metod mot lösning och divergerar mot gåta. Men så som det var i den förra pasigrafin, är det också för gåta. Den har vi inget omedelbart förhållande till. Vi måste nöja oss med den del, som är problemställning, som är det yttre komplement till definition. En åskådlig metod kallar vi en teori, och en precis metod kallar vi en slutsats. Men varken teori eller slutsats är lösning. De är var sin halva, teori den subjektiva och slutsats den objektiva.

En av de frågor, som vi aldrig fick svar på, är, hur det förhåller sig med de många olika saknade ord för begrepp. Vi hade många ofullständiga pasigrafier och vi förmodade, att det också skulle gälla på andra språk. Alla språkmänniskor känner till problemet med, att man på ett språk måste använda en hel mening för att förklara ett enkelt ord på ett annat språk. Med pasigrafin blev det möjligt för oss att se saken således, att begreppen är optiskt tomma, fram till det att någon inför ett ord för begreppet. Som exempel använde vi Auguste Comtes "altruism". I min latinska läsebok stod det: "A posse ad esse non valet consequentia". "Från ett tings möjlighet kan man inte härleda dess existens". Att det finns upp till 6 gånger så många ord på engelska som på danska eller tyska, betyder ju inte, att det finns fler begrepp. Det betyder bara att det finns fler synonymer. Där fanns också rena kortslutningar. En av de roligaste är den följande.

sub +		ob +
	abstr. · -	

Vi kunde bara finna de tre! Pappersslappen med den pasigrafi låg i en hög, som vi tog fram då och då och tittade på. En dag kom det förlösande ordet. Det finns bara tre! Geometrins subjektiva kurvor, objektiva linjestycken och abstraktiva punkter.

En av naturens tidiga försök att skapa överlevnad på ett mer lukrativt sätt i denna grymma värld möter vi i musslan, som omger sig med ett hårt skal av kalk. Det behövs krafter för att knäcka det skalet och om man är tillfreds med att sitta på en sten i havet och vifta med sina skal, är uppfinningen inte så dålig. Så gör den ju fortfarande. Musslan representerar det optimala skyddet i utbyte mot den minimala aktiviteten eller mobiliteten.

skydd
aktivitet

Men i utvecklingen fanns det en bättre idé. Den kom mycket senare efter många omvägar. Knotan med musklerna utanpå representerar den komplementära situation optimal aktivitet eller mobilitet mot minimalt skydd. Man skulle till och med kunna säga att flykten har blivit ett bättre skydd än att riskera pälsen.

Biologin har utvecklat sig kring detta tema, ända sedan den gick ut i det spektrala fältet.

<u>uniform</u>	<u>borgare</u>	<u>art</u>	<u>polisstat</u>	<u>orubblig</u>	<u>makt</u>	<u>giltighet</u>	
<u>naken</u>	<u>människa</u>	<u>individ</u>	<u>rättstat</u>	<u>okuvlig</u>	<u>behärskning</u>	<u>värde</u>	
<u>anpassning</u>	<u>pengar</u>	<u>täljare</u>	<u>rationell</u>	<u>översikt</u>	<u>kvantitet</u>	<u>konkret</u>	<u>x</u>
<u>utveckling</u>	<u>varor</u>	<u>nämnamn</u>	<u>irrationell</u>	<u>insikt</u>	<u>kvalitet</u>	<u>abstrakt</u>	<u>y</u>
<u>förändring</u>	<u>beskrivning</u>	<u>existens</u>	<u>normal</u>	<u>tæller</u>	<u>viktig</u>	<u>efterlämnat</u>	
<u>förvandling</u>	<u>förklaring</u>	<u>varande</u>	<u>naturlig</u>	<u>virker</u>	<u>väsentlig</u>	<u>innehållt</u>	
<u>konformism</u>	<u>religion</u>	<u>politik</u>	<u>total</u>	<u>direktion</u>	<u>meningslöst</u>	<u>paradis</u>	
<u>forskning</u>	<u>filosofi</u>	<u>vetenskap</u>	<u>absolut</u>	<u>orientering</u>	<u>meningsfullt</u>	<u>paradox</u>	
<u>utsträckning</u>	<u>auktoritet</u>	<u>determinerande</u>	<u>terminolog</u>	<u>kontroll</u>	<u>konvergens</u>		
<u>begränsning</u>	<u>värdighet</u>	<u>accidentel</u>	<u>pasigrafi</u>	<u>tillit</u>	<u>divergens</u>		
<u>tecken</u>	<u>faktum</u>	<u>diktatur</u>	<u>data</u>	<u>makt</u>	<u>terminologi</u>	<u>opfattelse</u>	
<u>betydelse</u>	<u>sanning</u>	<u>demokrati</u>	<u>tolkning</u>	<u>myndighet</u>	<u>symbol</u>	<u>förståelse</u>	

Det orubbliga borgerskapet söker sitt skydd bakom uniformer. Således bekäftas utvecklingen från mussla till Guantanamo. Historiens drama kom till mytologiskt uttryck i många berättelser. Till exempel kastade de romerska soldaterna tärning om Kristus avlagda kläder, medan han hängde naken och lidande på korset. Som konvergerande art har insekterna nått en perfektion, som endast överträffas av moderna stridskrafterns effektivitet. Den perfekta polisstaten är samtidigt historiens ände. Så ser det ut, men så är det inte. Vi står inför den största uppgörelsen i mänsklighetens historia. Utvecklingens seger över anpassningen. Insektplanets slutliga undergång. Det är inte en domedagsvision, men en abstrakt tanke, en sinnesbild, ungefär som de krigsspel våra barn spelar på datorerna. Och ändå har det blivit verkligt framför våra ögon. Pengamakten smulnade bort, som om pengarna var reella och försvunna rakt ut i luften. Vi vet nu, att det var en av de lekar, som man lekte på det politiska planet. Ett sista försök att underminera vad världens maffiabossar alltid har velat avskaffa, den etablerade ordningen med lag och rätt. Inte för ingenting har globaliseringen först och främst handlat om att minimera samhällenas institutionella inflytande på utvecklingen. Det man kallar marknadsekonomi är inget annat än simpelt tjuveri. På den punkt tog Marx inte fel. Tjuveri förklädd som handel. Grekerna, som hade utvecklat sinne för ironi, gjorde guden Hermes till gud över handel och tjuveri. Den erfarenhet, vi nu gör för egen räkning, är så gammal som historien. Kapitalismens politiker försöker en sista tour de force för att rädda kastanjerna ur elden och kastar de sista miljarderna in i rouletten. Spelet är ändå förlorat och tjuvarna springer iväg med fickorna fulla, som i "Kejsarens nya kläder". Det är ändå bara papper. Att fortsätta att leka denna lek skulle vara att acceptera en ny världsordning, i vilken Huxley och Orwell redan hade förutsagt utsträckningen och begränsningen.

giltighet
värde

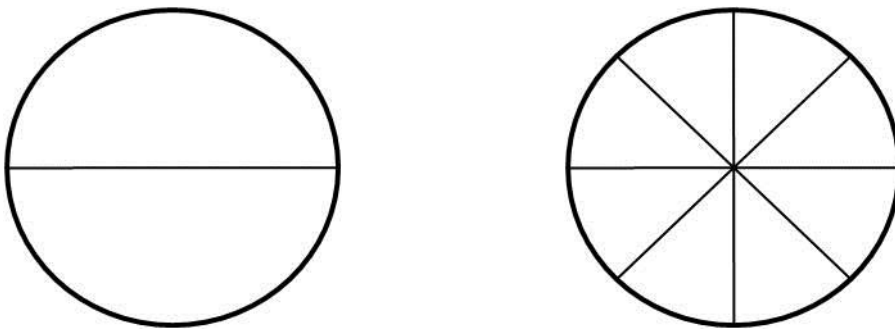
Man kan bli säker genom att ställa den närliggande frågan: Vad är det verkliga förhållande mellan giltighet och värde? Giltighet utan värde eller värde utan giltighet. Jag vet att de miljoner som nu kastas ut i arbetslöshet och eländighet, måste känna sig likgiltiga inför filosofisk kuriositet, men genom att välja politiker, som har privatiserat deras kollektiva egendom

och skrotat samhällets institutioner, har de själva skuld i misären. Minimalstaten är inte ett samhälle, men ett gatuupplopp!

Vi är på väg bort från arten mot individen, från borgaren den kända mot människan den okända. När vi ser på alla de mellanstadier naturen har hittat på från mussla till borgare, kan vi förstå att vägen har varit lång och krånglig.

$\frac{x}{y}$ är två enheter, som tillsammans blir en helhet. De är komplementära, vilket medför att de var för sig har ett gränsvärde, men i förhållande till varandra är de utan gränser.

Ett matematiskt bråk är ett verktyg. Det är som med alla slags verktyg, framställt till något bestämt. Till annat duger det inte. En knivtång är lika dålig på att dra ut tänder som en tandtång är på att dra ut spik. Syftet med en illustration är ofta att visa gränsvärdena. Till annat duger den kanske inte alls. Som varje verktyg märker också illustrationen sitt objekt. Se på nedanstående illustration. Den handlar om orientering.

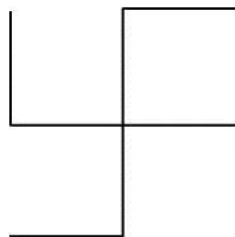

Den första handlar om att gå runt jorden nere vid ekvatorn. Man kan gå den ena vägen eller den motsatta.

Den andra handlar om att ha åkt till nordpolen, eller sydpolen. Det första steget och, om man följer det en rak linje, de nästa stegen också, går man rakt mot den motsatta polen, men man kan gå i vilken riktning som helst.

riktning
orientering

Stora religiösa och politiska rörelser har det med att uttrycka sig i motsättningar, men motsättningar är inte komplementer, även om komplementer är motsättningar. Få är de som gick ut från den punkt som står stilla. Det uppstår ett rent komplementärt förhållande. Tvånget är absolut, men friheten är oändlig.

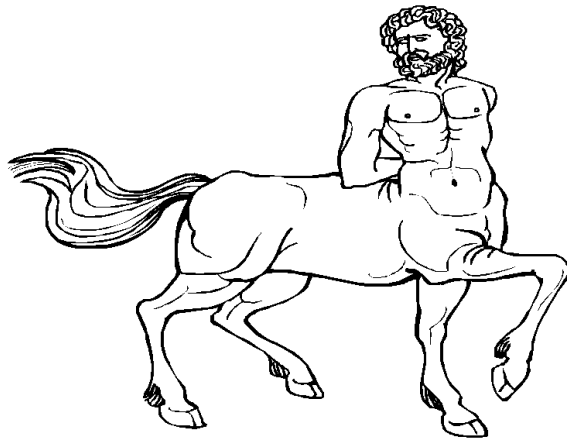

Medan vi ändå håller på med illustrationer! Indierna kallar detta urgamla symbol svastika, vilket är sanskrit och betyder lyckobringare. Symbolen användes i de tidigaste civilisationerna känd över hela världen, även hos indianerna i Sydamerika, men blev sorgligt missbrukad av tyska revanschister från omkring 1910, och införd i den tyska flaggan av nazisterna. Det har

gissats på alla möjliga och omöjliga betydelser från soltecken till hjul, som igen betyder revolution (vilket bara betyder omvridning). Indiernas betydelse "lyckobringare" föreföll meningsfull för oss utifrån följande betraktelse.

Vågrätt har vi möjligheternas plan - lodrätt avgörelsernas. Varje gång vi i det lodrätta plan har träffat en avgörelse, tippar symbolen en kvart, och blir till nya möjligheter som fordrar nya avgörelser, som skapar nya möjligheter och så vidare!

Jag skulle vilja säga något om den särskilda komplementaritet, som existerar i det horisontella planet mellan begreppen med ++ och ∞ och i det vertikala planet mellan begreppen med ++ och ∞ . Jag förutsatte en viss förförståelse av pasigrafins strukturella funktion. Efter att ha förstått de elementära funktionerna i svastikan, som grafiskt är framställd för att förklara, att det vertikala planet snurrar och blir horisontellt och det horisontella planet blir vertikalt, är det förhoppningsvis lättare att förstå att också pasigrafins struktur innehåller samma rörelse där det vertikala planet snurrar och blir horisontellt medan det horisontella planet blir vertikalt! Denna rörelse kallas med ett ord från latin "revolution", som alltså, såsom svastikan var "lyckobringare", är ett tillstånd de tidigaste kulturerna i vår civilisation såg fram emot med glädje! Detta bör knappast förvåna någon i dessa vargtider!

Kentauren är en av dessa roliga fabeldjur, som man kan roa sig med att "tyda". Vad är det sanna förhållandet mellan häst och ryttare? Att ryttaren är en och hästen en annan, och att det är ryttaren som styr hästen genom sina beslut. Det falska förhållandet är att de växer ihop så att det är hästen som springer iväg med ryttaren! Sätt nu in ordet "situation" istället för häst och människa istället för ryttare. Vad är då det sanna förhållandet mellan situation och människa? Att situation och människa är två, så att det är människan som styr situationen genom sina beslut. Det falska förhållandet är att situation och människa har växt ihop så att situationen springer iväg med människan. Sätt nu in marknadsekonomi istället för situation!

Det har under utarbetandet av denna introduktion varit ett problem om jag också skulle visa ofärdiga pasigrafier. När jag efter många övervägningar avstod från det är det på grund av att jag är övertygad om att andra, efter att ha satt sig in i tekniken och tankegången, själva kommer att hitta sin väg och kanske inte stöta på samma svårigheter som vi stötte på. Om de gör det, skulle det kunna vara, som jag redan har antytt, pga. att det ännu inte har skapats ord för de begrepp som möjligtvis (och för övrigt möjligtvis inte) gömmer sig i pasigrafin. Som jag har visat i geometrins pasigrafier finns det bara tre, då geometri ju är en vetenskaplig metod (illustration). De begreppspar, som har visats som bråk med en täljare och en nämnare är självklart alla delar av pasigrafier. Så man kan börja där!

Men det finns en annan och djupare anledning, vilket kommer att framgå av de två sista pasigrafier, som kommer att visas. Nämligen att pasigrafin inte handlar om något förståndsmässigt endast. Den handlar framförallt om en inställning till den period i vilken pasigrafin har skapats. Och hur många tusen år sedan det var kan ingen veta. Och hur det kommer sig att människorna strukturerade sina begrepp på det sättet, kan ingen heller veta. Vi var, min vän målaren och jag, överens om att en initiering i form av studier, som till

exempel ett ämne inom filosofi, hade varit önskvärt, om något fakultet en dag skulle komma att erfara vad vi hade upptäckt.

sub känsla +	tro ∞	Ob förstånd +
medvetande ++	abstr. ande -	sinne ∞
temperament +-	vetande O	karaktär +-

Precis som orsak går före verkan, går känsla före förstånd.

Att medvetande och sinne är komplementer förstås lätt, när man tittar på flugan, som ritar envisa kurvor på rutan utan att erkänna att den är ett hinder. Dess starkt utvecklade sinnen slutar blint i det omvänt minimala medvetandet.

sub upplevelse +	fantasi ∞	ob iakttagelse +
medvetande ++	abstr. dröm -	föreställning ∞
illusion +-	vision O	hallucination +-

Båten är en konstruktion. Var och en för sig skulle delarna inte kunna hålla uppe något. Det är sättet på vilket båten är konstruerad som håller den uppe. Den håller uppe så mycket som den tränger bort av det vatten den seglar på. Odysseus båt skiljer sig från andra båtar därför att den inte skall segla på haven, utan i människornas fantasi.

Kaptenen står inte vid rodet med en pipa i munnen. Han står bunden till masten, medan hans män ligger och klamrar sig fast till rodet. Eftersom de varken kan se eller höra, håller de båten på den rätta kursen förbi. Förbi alla faror. Förbi Sirenernas ö. Odysseus själv står där förvandlingen sker. Hans bindning är en pakt med det ställe, där naturens krafter via seglen, förvandlas till framdrift. Det lodrätta i den vågrätta båten. Beslutets dimension.

På detta sätt var den homeriska diktningen rik på förklarande bilder. Ett samhälle är en konstruktion. Var och en för sig skulle delarna inte kunna hålla upp något. Det är det sätt samhället är konstruerat på som håller det uppe. Ett demokratiskt samhälle skiljer sig från andra samhällen därför att det inte försöker erövra andra samhällen, utan skall vara ramen runt människornas välfärd!

Därför är ledarskapet inte en stalinistisk version eller en liten rubbad psykopat, som står vid rodet. Ledarskapet är en vision av människor i pakt med det lodrätta i båten, som driver den framåt. Låt politikerna ligga och klamra sig till rodet. De varken ser eller hör frestelserna. Deras roll är blott genom kompromiss att hålla kursen förbi. Ledarskapet, som är i pakt med framdriften, får båten att bita i vinden, så att den kan styras och göra framsteg. En båt, som inte biter i vinden, kan inte styras. Den faller av och driver omkring. Den gör inga framsteg. Ett samhälle som inte har någon pakt med beslutsprocessen faller av och driver i vinden! Ett sådant samhälle hänger sig åt hasardspel och miljardvinster, och skjuter på kvinnor och barn i Afghanistan. En sådan båt landar snart på Sirenernas ö!

Med lag skall land byggas. Ty hade var man nog i sitt eget, då var ej lag nödvändig. (Jysk lag 1241) De män som gav denna lag, kände också, precis som Odysseus, till frestelsen. Från det nya testamente hämtar vi följande berättelse.

När disciplerna satt i båten, såg de Jesus komma gående på vattnet. Då frågade Peter, om han också kunde gå på vattnet, och Jesus sade till honom att komma till honom. I början gick det, men då Peter blev medveten om vad som skedde började han sjunka. Men Jesus tog honom i handen och gick med honom tillbaka till båten. En annan historia om en båt. Den berättar att båten håller kollektivt uppe, genom sin konstruktion. Man kan inte överlåta till båten att hålla sig uppe och samtidigt gå på vattnet. Båten tränger bort det elementära i människan och gör det beroende av gemenskapens lagar. Det finns en djup konsekvens i dessa berättelser om vad lag är. Vad samhälle är. Och kanske vad initiation är! Vi befinner oss i komplementariteten mellan det vågrätta samhällets anpassning och det lodrätt individuellas utveckling. Sett i ljuset av "Syndafallets" pairidaeza-paradoksos.

Rödspättan, chimpansen och människan har något gemensamt. De är annorlunda skapta vid födseln än de blir senare. De små rödspättorna har ett öga på var sin sida, men när de växer, vrider sig huvudet, så att de två ögonen hamnar på den ena sidan som då blir den sida som de vänder uppåt när de lägger sig på botten och slår med svansen så att sanden virvlar upp och gömmer dem. Chimpansen är född med hålet till halsvirvlarna i kraniet på samma ställe som människan, men när den växer upp vandrar hålet upp i nacken i ett erkännande av att den, då den ju inte går upprest, måste titta ner i marken. Detta håller den ifrån att gå upprest, då den ju i så fall skulle titta rakt upp i luften. Människan är född som människa, och som baby är den utrustad med människobarnets egoism, för att kunna väcka även den mest indolenta modern. Men medan människan, som Auguste Comte har beskrivit, sublimerar egoismen till altruism och blir ett socialt väsen, förblir borgaren ett oreflekterat massfenomen som låter sig manipuleras av religion och politik utan någonsin att utveckla någon personlighet. Borgaren är

helt i sin hierarkiska placerings våld. Han förblir i det kastsystem, som han föds in i, om det så må vara kung, minister, präst, köpman, bonde eller arbetare. Rödspättan, chimpansen och borgaren är också olika. För en rödspätta och en chimpanse fortsätter vara en rödspätta och chimpanse hela livet, men en borgare är inte på samma sätt bunden till den fatalitet att förbli borgare. Därom handlar hela det mänskliga dramat från skriftens uppfinning till vår tid.

Du måste glömma allt det du har lärt dig, för att komma ihåg allt som du har glömt!

Om du vill bygga ett hus, måste du först bygga en ställning. Från det bygger du huset. Vill du sedan bo i huset, måste du först bryta ner ställningen igen.

renare

klarare

ädlare

hem